

متن پرسش

سلام علیکم و رحمت الله و برکاته. با آرزوی توفیق روز افزون. استاد آیا این جمله درست است که از باب تشبیه معقول به محسوس خداوند به مانند نوری است که جامع همه رنگها بوده و وقتی او را بر اساس مشکلات میخوانیم یکی از آن رنگها یا اسمها به سمت ما توجه می کند یعنی خداوند به تمامه با ما و در همه جا هست ولی وقتی او را به اسم شافی میخوانیم به اسم شافی به ما توجه کرده و ظهور می کند مثل اینکه خورشید به جامعیت هفت رنگ در همه جا هست ولی وقتی به نور سبز او توجه کردیم به همان رنگ بر ما ظاهر می شود اما در شرایط عدم دعا و توجه ما فقط هست ولی ما به منزله کوری هستیم که از این نور در عین حضور او نمی توانیم استفاده کنیم و توجه ما به او همان بینا شدن ما نسبت به اوست و انسان کامل با اسم جامع او را می بیند نه فقط به ظهور یک اسم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده نکته ی دقیقی است. خوب است که همچنان مد نظرتان باشد. موفق باشید.